

	— — — V — — — V	— — — V — — — V	
	וְאָגִיד מְהִלָּל אֶל חֶק	אָחוֹ דְּעֵי לְמֶרְחוֹק	
	לְעַם קָדְשׁוֹ בְּעֵת צָרָה	אֲשֶׁר קָרֹב וְהוּא רְחוֹק	
פזמ'	בְּיוֹם שַׁבַּת הַשִּׁירָה	שְׂמָחוֹ נָא עֲדַת בְּרָה	
	בְּאַרְץ כּוֹשׁ וּמִצְרַיִם	לְדָמָם נִהְפְּכוּ מִיָּם	
פזמ'	וְלִבִּי יַעֲקֹב אוֹרָה	וּבָא שֶׁמֶשׁ בְּצִהְרֵיָם	5
	עֲדֵי הִכָּה בְּכוֹרֵיהֶם	עֲדֵן הַסְתּוֹלְלוֹ בָּהֶם	
פזמ'	חֲצוֹת לַיִל בְּקוֹל זִמְרָה	וְהוֹצִיָּאָם לְעֵינֵיהֶם	

על פי כתב יד פ – פרטי.

כתבת: לשבת השירה לר' אלעזר הבבלי ז"ל. משקל: המרנין, מפעלים מפעלים. אצרף: אלעזר חזק.

1 [א] על פי איוב לב י: אחוה דעי; איוב לו ג: אשא דעי למרחוק. [ב] על פי ישעיה נז יב: אני אגיד צדקתך; תהלים עא יז – יח: אגיד נפלאותיך... אגיד זרועך לדור לכל יבוא גבורתך. מהלל – מלשון ואיש לפי מהללו, משלי כז כא.

2 על פי תהלים לד יט: קרוב יי לנשברי לב; תהלים קמה יח: קרוב יי לכל קוראיו; דניאל יב ז: עם קדש; ישעיה סב יב: עם הקדש; ישעיה סג יח: עם קדשך; ישעיה לג ב: אף ישועתנו בעת צרה.

3 שמחו נא – וכן שמחו נא ו; על פי יואל ב כא: גילי ושמחי. עדת ברה – עדת התורה, בני ישראל; על פי תהלים יט ט: מצות יי ברה. שבת השירה – השבת שבין י לז בשבט, שבה קוראים את שירת הים (שמות טו).

4 [א] על פי שמות ז יז: הנה אנכי מכה... על המים... ונהפכו לדם. [ב] כוש ומצרים – בראשית י ו; נחום ג ט: כוש... ומצרים.

5 על פי עמוס ח ט: והבאתי השמש בצהרים; אסתר ח טז: ליהודים היתה אורה; תהלים עז טז: עמך בני יעקב.

6 [א] על פי שמות ט יז: עודך מסתולל בעמי. עדן – מלשון ושבח אני את המתים... מן החיים אשר המה חיים עדנה, וטוב משניהם את אשר עדן לא היה, קהלת ד ב-ג. הסתוללו – מלשון עודך מסתולל (יונתן: מתרברב) בעמי, שמות ט יז; והשוה [אל פני] 22: וברחמיו תמיד הסתוללי.

7 [ב] על פי תהלים קלה ח: שהכה בכורי מצרים; תהלים קלז י: למכה מצרים בבכוריהם. על פי במדבר לג ג: יצאו בני ישראל לעיני כל מצרים; יחזקאל כ כב: הוצאתי אותם לעיניהם; שמות יד ד: כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים; ישעיה נא ג: תודה וקול זמרה; תהלים צח ה: בכנור וקול זמרה.

זָכְרָם עַל יְדֵי מוֹנָה	וְהִטְבִּיעַ בֵּינָם שׁוֹנָה	פזמ'
אֲזִי שָׁר מֹשֶׁה וּבִנֵּי	יִשְׂרָאֵל הַשִּׁירָה.	
10 רְצוּיִים נָחְלוּ צָחוֹת	בְּאֶצְבַּע אֵל מִפְתָּחוֹת	פזמ'
בְּחוֹתָם עַל שְׁנֵי לוֹחוֹת	וּמִצּוֹת יִי בָרָה	
חֲמוּשִׁים הָעֵלָם אֶרְצָם	וְהַשְׁכִּירוּ בְּדָם חֶצֶם	פזמ'
וּבָאוּ אֶל מַחֲזֹ חֶפְצָם	בְּהוֹד מַלְכוּת וְתַפְאָרָה	
זָכַר עֲדָרָךְ אֲשֶׁר נָעֲדָר	וְנִפְזָר בֵּין בְּנֵי קָדָר	פזמ'
15 כְּשׁוֹשְׁנָה בְּתוֹךְ דְּרָדָר	וְתִשָּׂאֵם עָלֵי אֶבְרָה	
קְדוּשִׁים הָעֵלָם אֵל	נֹה קְדָשְׁךָ וְהִהְרָאֵל	תם
וְהִרְאָמוּ בְּבוֹא גּוֹאֵל	בְּיוֹם אֵיִם וְגַם נוֹרָא.	

8 – 9 על פי ישעיה סג יא – יב: ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רועה צאנו...

מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם; ירמיה לג יג: תעברנה הצאן על יד מונה; שמות טו ד: מרכבות פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלישי טבעו בים סוף; שמות רבה א יח: להטביעם במים. זכרם – פ: זהרם.

9 על פי שמות טו א: אז ישיר משה ובני ישראל את השירה.

10 רצויים – מלשון ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו, דברים לג כד. רצויים נחלו צחות – על פי דברים לג ד: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב; ישעיה לב ד: ולשון עלגים תמהר לדבר צחות; שמות לא יח, דברים ט י: כתובים באצבע אלהים; שמות לו ו: מפתחות פתוחי חותם; שמות לב טז: והלוחות מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלוחות; תהלים יט ט: מצות יי ברה.

12 על פי שמות יג יח: וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים; דברים לב מב: אשכיר חצי מדם.

13 א] על פי תהלים קז ל: וינחם אל מחוז חפצם. ב] על פי דניאל יא כא: הוד מלכות; ישעיה כח ה: לעטרת צבי ולצפירת תפארה.

14 א] על פי ירמיה יג יז: כי נשבה עדר יי; ישעיה מ כו: איש לא נעדר. עדרך... נעדר – לשון נופל על לשון. ב] על פי תהלים קמא ז: נפזרו עצמינו; ירמיה נ יז: שה פזורה ישראל; ישעיה כא יז: בני קדר.

15 א] על פי שיר השירים ב ב: כשושנה בין החוחים; בראשית ג יח: וקוץ ודרדר. ב] על פי דברים לב יא: ישאהו על אברתו.

16 על פי ויקרא יט ב: קדושים תהיו לי; שמות טו יג: נהלת בעוך אל נזה קדשך. וההראל – יחזקאל מג טו; יונתן: ומדבחה (והמזבח). העלמו – פ: העלם (נגד המשקל); והשוה 17: והראמו.

17 א] על פי ישעיה נט כ: ובא לציון גואל. ב] ביום אים – חרוז פנימי. איום וגם נורא – על פי חבקוק א ז: אים ונורא הוא.